

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6433/2024
03.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Игор Прља, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Маја Марков, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3862/23 од 03.11.2023. године, у седници одржаној 03.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3862/23 од 03.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3862/23 од 03.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8332/21 од 29.11.2022. године, исправљеним решењем истог суда П 8332/21 од 06.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда, ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да тужилца има право да на кп. .. КО ... сруши металну монтажнодемонтажну шупу и надстрешницу која се наслања на ту шупу и иде до главне зграде, што би тужена као правни следбеник пок. ВВ била дужна да дозволи и трпи. Ставом трећим изреке, тужилца је обавезана да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 69.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана када су се стекли услови за извршење до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3862/23 од 03.11.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и наведена првостепена пресуда је потврђена у ставовима другом и трећем изреке. Одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучи због новог тумачења права и уједначавања судске праксе.

Из наведене садржине ревизије Врховни суд закључује да је она управљена на примену члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23).

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У ревизији се одређено не указује на испуњење тих услова у овој правној ствари.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, садржину одлука нижестепених судова донетих применом материјалног права на утврђено чињенично стање, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима којима се поткрепљује теза ревидента о потреби уједначавања судске праксе. Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права не оправдавају ни потребу одлучивања ради новог тумачења права. Имајући у виду да се ревизијом не конкретизује правно питање за разматрање применом института изузетне дозвољености ревизије, оцењено је да у конкретном случају нема услова да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 09.02.2021. године. Означена вредност предмета спора износи 4.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора евидентно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиље није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић